

Berlingske politiske og Avertissements-Tidende

Udgivet og forlagt ved Brodrene Berling. Redigeret af M. S. Mathanson.

N° 99.

Løvedagen den 27de April.

1859.

Indenlandske Efterretninger.

Kjøbenhavn, den 27de April.

Da det Extratillæg angaaende „Danmarks Jinnantfer“, som fulgte med Nr. 98, ikke var saa tidligt færdigt fra Bogtrykkeriet, at det i Torsdags kunde sendes med Posten til alle Provindesteder, saa vil det med Posten idag tilfjelles de Abonnenter, der endnu ikke have modtaget det.

De Bidrag, som indkomme til vor Tidende, have i den senere Tid, især hvad de anonyme angaaer, tiltaget saameget, at det, om vi endog fandt dem alle passende til Optagelse, dog var os aldeles umuligt, at optage dem, da vi derved maatte opgive Meddelelser af de fleste baade inden- og udenlandske Nyheder. Imidlertid have vi i Almindelighed gjort os det til Regel at optage alle Artikler, hvis Forfattere naevngive sig for os, hvis Indhold har nogen Interesse og som ere affattede i en saameget Tone; anonyme Bidrag derimod, der som oftest gaar ud paa Personligheder og Angreb mod „Kjøbmandsposten“ og „den Kristendede“ have vi ikke kunnet og kunne vi ikke optage i vor Tidende. Den Forfatter, som ikke har saameget Tillid til Redactoren, at han naevngiver sig for ham, maa ogsaa undskyldes, naar denne ikke optager hans Bidrag, ligesom Red. aldrig lader sig bruge som Redskab for private Hensigter. Naar Forf. af Digtet med Underkrift — 4 —, der for nogen Tid siden er blevet indsendt, personligen havde henvendt sig til os, da vilde vi have viist ham, at Digtets Optagelse netop vilde have gjort Sagen værre og skadet den Mand, som vi begge hoiagte, langt mere end gavnet ham. Trudsel af den Art, som Forf. i en senere Skrivelse har ladet sig mærke med, stramme mig ikke og vise mig kun, at den Forf., som tør tillade sig Sligt, aldeles ingen Opmærksomhed fortjener.

Idet vi altsaa paa det Forbindligste takke de Vedkommende, som have bæret den berlingske Tidende med Bidrag, og idet vi forviise de Forfattere, der naevngive sig for os, om at deres Navn, naar de ønske det forfattet, ikke skal blive bekendt for Nogen, maae vi tillige gjere anonyme Forfattere opmærksomme paa, at vi ikke kunne optage deres Artikler, naar de ikke personligen henvende sig til os. (Red.)

Vi have i vor Tidende Nr. 92 opfordret kyndige Folk til at oplyse Publicum om Aarsagen til, at Hvedebrod i Kjøbenhavn er dyrere end i London, thi Hveden her staaer 6 Rbd. lavere pr. Tønde end i London. Nogle Dage derefter have vi fra en venstabelig Haand erholdt nogle Oplysninger, og thiendte disse ikke have tilfredsstillende, have vi dog til Oplysning i Sagen optaget samme i vor Tidende Nr. 97. Vi have først villet oppebie nærmere Meddelelser, inden vi atter træde os i denne Sag, og vi have nu ogsaa læst Uldemand for Bagerlauget, Hr. Scherfigs, Bemærkninger; men de have endnu mindre tilfredsstillende og sikkert ogsaa Publicum. Alt, hvad vi kunne indremme begge Forfattere, er, at de større Brod paa 4 Pd. muligen udfordre mindre Arbejde end de mindre, og at disse ere udsatte for nogen mere Svindning ved Bagningen; men dermed er det ikke afgjort, om man ikke i London sælger de mindre Brod (Rols) ligesaa billigt som de større, hvorom man dog først maa have Forvisning.

Det allerfinesse Brod i London koster 11 Pence pr. 4 Pd. engelsk Vægt og det groveste 8 Pence. For nu ikke at bestyldes for, at vi have antaget Prisen for lav, have vi til Sammenligning ansat den til 10 Pence, thiendte vi af mange Aars Erfaring ved Ophold i London og andre Stæder i England med Bestemthed kunne sige, at det londonke Brod af en mindre god Qualitet end det, som sælges til 10 Pence, i alle Henseender kan sættes ved Siden af vort bedste Franskbrod. 4 Pund engelsk Vægt er lig med 3½ Pd. dansk og 10 Pence til en Cours af 9 Rbd. pr. £ Sterling udgjør 3½ Rbd. pr. Pence; vi saae altsaa 36 Rbd. for 3½ Pd. dansk

Vægt eller omtrent 10½ Rbd. pr. Pd. Men set ogsaa, at vi til Sammenligning ville benytte det allerbedste Brod i England, som koster 11 Pence og hvis Kvalitet og Godhed vi neppe kjende her, saa saae vi i London en Pris af 11½ Rbd. pr. dansk Pund, medens vort Franskbrod af langt mindre god Qualitet koster her, efter Fradrag af Consumtionen, 13½ Rbd. Brodet koster altsaa hos os omtrent 2 Rbd. pr. Pund mere end i London, thiendte Prisen paa Hvede der i det allerminste staaer 50 pCt. høiere og thiendte vort Brod er langt sletttere i Qualitet end det engelske. Man siger os, at man i England bruger engelsk Hvede til Brodet og at denne giver mere Udbytte end vor, men man overser da, at den engelske Hvede er langt dyrere end den udenlandske. En Tønde dansk Hvede koster her omtrent 21 Sh. Sterl., hvorimod en Tønde fin engelsk Hvede i London koster omtrent 36 Sh. Sterl., altsaa 74 pCt. mere. Fortiden bruger man imidlertid udenlandsk Hvede, da Tilførselen af den engelske i Forhold til Tilførselen af den udenlandske er meget ringe, og thiendte denne Hvede koster mere end 60 Sh. Sterl. pr. Quarter, ville vi dog kun ansætte Forhølet til 50 pCt. Hvor fordelagtigt for os man altsaa end anstiller Beregningen, saae vi det Resultat, at det allerfinesse Brod staaer i London omtrent 20 pCt. lavere end her, thiendte Hveden er 50 pCt. billigere hos os.

Men sammenligne vi vort Hvedebrod med det, som f. Ex. sælges i London til 9 eller 9½ Pence, da bliver Resultatet end mere imod vore Brodpriser; thi det kan dog vel aldrig være Hr. Scherfigs Alvor, at vort Rundbrod skulde være ligesaa godt som det saakaldte Houshold-Brod i England. Men er imidlertid virkeligt, at det ikke er vanskeligt at bevise dette, da opfordre vi ham til at give saadant Besv. Forrigt er det os ubegribeligt, hvad Hr. S. vil sige dermed, at vort Housholdbrod (Rugbrod) kun koster 3 Rbd. pr. Pd.; dette skal dog vel aldrig tjene til Sammenligning med det engelske saakaldte Housholdbrod.

Hvad nu Tilgiften angaaer, da have baade vi i vor Tidende for iaar Nr. 3 og „Kjøbmandsposten“ tilfulde godtgjort, at dette er et forfæstligt System, og at denne Godtgjærelse i Almindelighed ikke kommer Consumenterne tilgode. Desuden er det endnu et Spørgsmaal, om ikke Bagerne i England ogsaa give Detailisterne en Rabat, hvilket man vel med Grund kan antage.

Det er sandt, at vi have en betydelig Afsetning af Skibbrod til Udlandet, men Prisen paa dette er forholdsvis ogsaa langt lavere end paa vort Franskbrod; ellers sandt det ingen Afsetning. Det allerfinesse Skibbrod koster nemlig 19 Sh. Sterl. pr. 100 Pd., hvilket udgjør 8½ Rbd. pr. Pd. til Udsælf.

Saae vi altsaa ikke mere tilfredsstillende Oplysninger end dem, vi hidtil have faaet: da kunne vi ikke forandre vor Mening, at det er paasædende, at Prisen paa Hvedebrod her staaer langt høiere end i England.

3 Amtstuer er der ifølge Dags Coll-Tidenden fremdeles indkomne til Fordeel for de Bantidobliede omtrent 4000 Rbd.

Onsdagen den 24de April blev Gaarden Nr. 481 i Steentulsgaden, der er asureret for 9,900 Rbd. Selve, solgt for 4,550 Rbd. Selve.

Hovedgaarden Jugsle i Gjerlev Herred, Randers Amt, har den hidtilværende Eier, Hr. Schmidt, i denne Tid solgt til Hr. Overrigscommissair Kolsch for 21,000 Rbd.

Det i det Oldenburgske Godedistrict beliggende Gode Guldstein er ved offentlig Auction, som blev afholdt paa Raadstuen i Kiel, solgt til Regjeringspræsident v. Grote fra Eutin for 275,500 Rigsdaler Schl.-Holfst. Courant. Som man erfarer, skal Kjøbet være ifærd for Storhertugen af Oldenburg.

Ledige Embeder.

Under Rentekammeret: Herredsfoged-Embedet Wies Herred under Hønsborg Amt; Caution 1120 Rbd.

i Rgl. 1-pCt. Obligationer. — Stempelpapirsforvalter-Embedet i Hertugdømmet Slesvig; Caution 4800 Rbd. i Kongl. 1-pCt. Obligationer. — Housfoged-Embedet i Reinsfeld og Travendal-Amt, hvormed Branddirectoratet i disse to Amt er forenet. For de med Branddirectoratet forbundne Opbehold stilles Sifferbed til Beleb 2800 Rbd. — Skolefogedstjeneren i Rethwisch.

Befordringer og Afgang.

Under det Danske Cancelli: Under 20de April er første Lærer ved Deosomme-Institutet i Kjøbenhavn, Cand. theol. S. J. Heiberg, bestilt til at være tillige Præs. ved Institutet. Under 24de April er der forundt Sognepræs. for Lumby Menighed i Fyer, Amtsprosf. P. W. Lutken, Ridder af D. og Dmb., Rang efter Rangforordn. af 14de Decbr. 1716 3die Klasse Nr. 9.

Under Rentekammeret: Den 13de April er Jaldmægtig i de tydske Contoirer under Kammeret, A. E. Bøe, efter Ansøgning i Naade entlediget.

Under General-Toldkammer- og Commerce-Collegiet: Den 5te Mars er dimitteret Premierlieutenant fra det første tydske Infanteri-Regiment, C. W. F. Meyer, bestilt til Toldcontrollør med Opbehold paa Felvorn. Den 7de April er Toldcontrollør i Lemkenhafen paa Fehmern, H. E. L. Pflug, ubaarvort til Toldcontrollør i Slesvig. (Coll. Td.)

Om Samfundet til den danske Literaturs Fremme.

I en saakaldet „Generalforsamling“ som blev afholdt i Gaar Aftes i Samfundet til den danske Literaturs Fremme, men som, naar Indlydelse af det nette Beir, ikkun var sparsomt besøgt, nemlig ialt ikkun af 23 Personer (Biskopskolen, som bestaaer af 5 Personer med iberegnet), blev vel adskillige Forslag, iblandt disse ogsaa eet af mig, som tilfjældte Samfundets Vedligeholdelse med en forandret Virksomhed, forelæst, men Viceformanden foretog dog, som første Gjenstand for Votering og Afgjærelse ved simpel Stemmeæerbed, det betydeligste af alle Selskabet vedkommende Spørgsmaal: om Samfundet til den danske Literaturs Fremme skulde vedblive eller opheves og ved Votering af Stemmetagterne bestaendes Elleve af have stemt for Selskabets Vedblivelse, Tolv for dets Ophevelse; hvorpaa man, adskillig Indsigelse uagtet, uophødelig stred til Disposition over Selskabets Midler, hvilke de fleste af dem, som endnu vare tilstede, da dette Spørgsmaal bragtes under Votering, beslattede at overdrage til det kongelige danske Videnskaberne Selskab, forudsat (hvad jeg neppe kan formode) at dette Selskab vil imodtage Tilbudet.

Da nu min Erfaring i Livet har ledet mig til at indsee, at megen Vilskaarlighed og deraf følgende Ulempe kunde forebygges, dersom al umotiveret Afraad af nogen Betydning sandt strar et alvorligt og offentlig Gjenmæle, som, lige langt fra Feighed og Namøselse, kaldte Handlingen ved sit rette Navn, saa anser jeg det for min Pligt, ligesom igaar i Forsamlingen, saaledes herved fristligen og for et større Publicum, at betvivle Gyldigheden af en Oplegning som blev foretaget under saa besynderlige Omstændigheder: i en „forholdsmæssig“ meget liden Fraction (23 Personer) af et Selskab, som ialtler over halvandet hundrede Medlemmer; med den særdeles ringe Pluralitet af een Stemme; under Indlydelse af en Besværelse, som hvis fem Personer, iøvrigt særdeles hæderlige Mænd, det lader sig godtgjøre med arithmetisk Bestemthed (eftersd Minoritetens elleve Medlemmer vides) at de, alle fem, have stemt for Samfundets Opløsning, uagtet det synes at ligge i selve Begrebet Bestyrelse, at dette Ord ingenlunde er nødvendig med Forstyrrelse, og at en Bestyrelse aldrig valgtes af noget Samfund for at opløse dette eller virke til dets Fald og Undergang, men toertimod for at styrke og befæste dets Tilværelse, for at fremme dets Hensigt og Velvære; da det end ydermere ligger, ikke alene i vor Tids parlamentariske Fordringer, men i selve Grundbe-

grebet om al Forening til et fælleds Formaal, at Foreningens selvvalgte Bestyrelse, hvis den er utilfreds, bør fratræde (hvilket her stod den frit for), men ikke bør benytte sine Stemmer og sin Indflydelse til at opløse det Samsund den valgtes til at vedligeholde, og hvis Interesser betrødes i dens Baretægt — saa anseer jeg mig, baade som Medlem af Samsundet og som Forfatter til eet af de Forslag (til en bedre Retning af Selskabets Virksomhed), der ikke kom under Votering, forpligtet til hermed offentlig at misbillige en Oplosning, som Mange med mig anseer for aldeles ikke tilstrækkelig motiveret, samt for mit eget Bedkommende at protestere imod den anden Beslutning (om hvilken jeg, med flere af Minoriteten, ikke har anset mig berettiget til at votere), nemlig imod den overlede, stor i samme Møde foretagne Overdragelse af Samsundets betydelige Sparepenge (over 4000 Rbd.) til et andet Selskab, som ikke har behov at nære sig af Brag.

Skal denne saaledes Oplosning virkelig blive Samsundets Endeligt, saa maa man tilstaae at dette meget ligner et Selvmord. Selvmord er en voldsom Handling, hvis Retlighed altid er tvivlsom, men som især bliver forbausende, naar aldeles ingen stellig Grund dertil er forhaanden; og her var ingen gyldig Grund, thi at Een af Bestyrelsen gjerne vil spare sin kostbare Tid, og at et Par af Samsundets Medlemmer gjerne vil disponere over nogle af dets Midler til at fremme andre Foreninger, som mere interessere dem — kan dog vel ikke afgive tilstrækkeligt Motiv til at lade Samsundet bøde saa drab og ubetimelig en Død.

Stulde nu Nogen af de Mand, som jeg iøvrigt høit agter, men hvis Adfærd i denne Sag jeg her bestemt og usforbeholden maa dable, prøve paa at forsvare samme, da troffer jeg mig til at kunne gjenstare hvad Sandt og Sømmeligt er, og at godtgjøre: at Meget Andet, som allerede bragtes i Forslag, burde forsøges, inden man griber til det, vistnok magelige men fortvivlede og høist usfrugtbare Middele, at opløse en Forening som har et aarligt Contingent paa 4 Rbdlr. fra 150 Medlemmer, som eier en Sparcapital paa 1000 Rbdlr. eller derover, foruden et aarligt, høist velvilligt Bidrag paa 100 Rigsbankaaler fra det Classenske Fideicommiss, som selgeligen har en aarlig Indtægt af 900 Rbdlr. eller derover, hvormed ikke Lidet kunde udrættes, hvis Man, i Stedet for at laane Dre til ugunstige, ja fjendtlige Indflydelser udenfra, vilde bestaae sig til en kraftig og velvillig Bestræbelse for at fremme Samsundets egne Formaal og for at give dets Virksomhed en bestemt og bedre Retning.

Kjøbenhavn, den 25de April 1839.

Brøndsted.

P. S. Forst efterat denne Artikel var trykt, blev jeg opmærksom paa et nyt og, som det synes, afgjørende Beviis for Ugyldigheden af en Oplosning, som den blotte Pluralitet af een Stemme (12 mod 11) stulde betyde: Lovens § 3 bestemmer nemlig, at „for at optages til Medlem udfordres $\frac{2}{3}$ Stemmer af de Generalforsamlingen bivaanende Medlemmer.“ — Hvo vil fordrisfe sig til at mene, at et Medlems Optagelse er en vigtigere Gjenstand end hele Samsundets Oplosning?

Udenlandske Efterretninger.

(Vi have modtaget hamporger Posten fra i Tirsdags og Onsdags. Slutningen af Debatterne om den irske Sag findes meddeelt i „Vorsenhalle“ af dens Londoner-Correspondent, og vi gjengive den i nedenstaaende Artikel „England.“ Allerede i lang Tid have flere af de mindre gode engelske Tory-Blade underholdt deres Læsere med nogle høist smudsige Artikler angaaende Lady Hastings' Afstedigelse fra Dronningens Hof og Omgivelse. Man har angivet som Grund hertil, at hendes Opførsel har været høist uanstændig og hendes Tilstand af den Bestaaenhed, at det vilde være yderst upassende at lade hende længere blive i Dronningens Nærhed. I denne Anledning er der opstaaet en Correspondence mellem denne Dames Moder og Premierministeren, Lord Melbourne, men Toryerne have suudet det hensigtsmæssigt ikke at offentliggjøre Noget herom, for end netop i det Dieblit, at der opstod et Slags Ministerkrise. Disse Brev tilligemed „Couriers“ Bemærkninger herover meddele vi nedenunder. — I det franske Deputeretkammer har man fortsat Valget af den fjerde Vicepræsident og Secretairerne. Udfaldet blev, at Hr. Etienne, der hører til Oppositionen blev valgt til fjerde Vicepræsident og Secretairernes Balg faldt paa Hr. Bignon (ministeriel) med 220 Stemmer, Hr. Havia (Oppositionen) ligeledes med 220 og Hr. Dubois, (som i de to sidste Aar altid har stemt mod Cabinetten), med 215 Stemmer. Valget af den fjerde Secretair faldt paa Hr. Leon de Malville, ligeledes horende til den anti-ministerielle Coalition. Man seer af Stemmerædningen, at begge Partierne omtrent ere lige stærke, imidlertid viser dog Udfaldet af Valget af Kammerets ni Embedsmænd, at kun tre ere af Cabinetten og syv af Oppositionen. Oppositionen har altsaa aldeles seiret over Cabinetten. Hr. Passy har antaget sit Sæde som Præsident og i en kort Tale, som han holdt til Kammeret givet det at forstaae, at han ikke længe vil blive paa dette Sæde. Man slutter altsaa heraf, at han er bestemt til

en af de nye Ministre. Om Sammensættelsen af et nyt Cabinet svæver man endnu i Morke, men af alle de Brudstykker og Raisonnements, som man læser i Aviserne, lader det til, at Kongen dog tilsidst maa optage Hr. Thiers i det nye Ministerium. Høpartiets Forlegenhed lader til at være stor, og et Ordspil, som man i et af de mindre Theatre har betjent sig af, vel anbragt: „Nous verrons comment la camarilla se tirera de ce pas-ci.“ Nedenunder følger en Artikel af „Journal des Debats“ over den nærværende Krisis, hvorom Oppositionsbladene, som „Messager“ og „National“ ytre sig ganske anderledes, især over den Intrigue, som man har spillet ved Valget af Herr Passy. — Kronprindsessen af Preussen er nu saa vel, at der ingen Bulletin udgives mere. Man læser nu i de preussiske Blade Handelstractaten mellem Holland og Preussen, samt de øvrige Stater, som høre til Toldforbundet. I blandt andet seer man deraf, at det hollandske Lumpensukker er tilladt at indføres i disse Stater til samme Told som raa Sukker, hvormod Raffinade-Sukker er belagt med en Told af omtrent 13 Rbd. Pdt. — Den norske Post bringer os Aviser til den 22de dennes. De vigtigste Forhandlinger i Stortinget angaae Finantdepartementets Forslag om Udvidelsen af Søværnet; til hvilken Ende man har forlangt bevilget 332,000 Spd. Committens Indstilling blev forkastet, dog kun med en Majoritet af 3 Stemmer, og istedet derfor blev Christensens Forslag, som nedlægger denne Sum til 215,891 Spd., antaget. Vi henholde os iøvrigt til nedenstaaende norske Efterretninger angaaende Handelen m. m. og tilføje kun, at Courten i Christiania har været usforandret 111 $\frac{1}{2}$ pCt., hvormod den i Bergen har været 110 $\frac{1}{2}$ pCt. — Fra Gothenberg have vi Aviser til den 22de d. Courten paa Hamborg stod der 127 $\frac{1}{2}$. I Handelen var der ikke spændeligt Liv. Man havde Tilførsel af Rug fra Slaane, og der antages, at Prisen vil gaae ned, hvormod dette ikke var Tilfældet med Byg.)

England.

Første Dag. Den ajournerede Debatte i Underhuset om den Russiske Motion blev overeensstemt med Reglementet optagen af den Radicale Herr Duncombe, fordi denne i det foregaaende Møde havde andraget paa Ajourneringen. Han sagde, at han vel vidste, at overeensstemmende med Husets Orden kunde det Amendement, han havde anmeldt, nu ikke andrages af ham; imidlertid troede han, at man vilde finde det hensigtsmæssigt at ende Sagen i een Debatte, og derfor ønskede han, at man vilde tillade ham at angive sine Grunde for den Fremgangsmaade, han agtede at følge. Han viste derpaa, at Ministrene ikke maatte ansee det Botum, som muligens blev afgivet til Fordeel for dem, som en Billigelse af deres Politik i Almindelighed, men derimod kun som en Billigelse af deres Forvaltningssystem i Irland, som uægteligt var blevet regjeret overeensstemmende med Folkets Dnsker. Hvad den ministerielle Resolution i og for sig angaar, var han af den Mening, at det vilde have været bedre, at lade Lord Normanbys Regjering retfærdiggjøre sig selv ved den Rytte, den havde siddet; den nærværende Debatte var ikke andet end Tidsspilde og vilde, hvad Udfald den end fik, neppe forandre Noget i Tingenes sande Stilling. Imidlertid vare saavel Cabinetten, som enkelte Individer selv de bedste Dommere over deres egen Værd, og man maatte derfor vel antage, at Ministrene anstaae den af dem brugte Fremgangsmaade som bedst stillet til deres Retfærdiggjørelse. Men endnu mindre end med den ministerielle Resolution kunde han erklære sig tilfreds med Toryernes Amendement; thi dets Diemed var intet andet, end at gjøre Overhuset en Compliment, og naar Underhuset antog dette Amendement, vilde det træde i et Slags blot repræsentativt Forhold til Overhuset. Det var i alt Hald ubegribeligt, at Toryerne vilde gjøre Underhuset Retten fritidig til aabent at udtale sin Mening, og i Antagelsen af den ministerielle Resolution finde Aaledning til en Collision med Overhuset eller vel endog en directe Fornærmelse mod samme. Kun det var vist, at midt under denne Partikamp havde Ingen tænkt paa Folkets Interesse, og for at forsvare denne saa vidt muligt, havde han (Herr Duncombe) slett sig foranlediget til at foreslaae det Amendement: at det var nødvendigt, at foretage videre Reformer i Repræsentativ-Systemet, for derved at beforsvare Folkets Sikkerhed og Belfærd i Almindelighed.

Det behagete maatte ikke saa ganske Partierne, men selv den iøvrigt Ministerielle vilde ikke deri kunde finde nogen Krænkelse af den Kronen tilkommende Afgtelse. For Folket vilde i alt Hald være gavnligt, at Ministrenes Finalitets-System atter engang blev bragt paa Bane, og at Andragendet idetmindste blandt Folket vilde finde Gjenklang, beviste enhver offentlig Forsamling, i hvilke det næsten var blevet til staaende Regel, fremfor Alt at gjøre Paastand paa Reformens Udvidelse. Hvad han vilde raade Ministrene var, at de mere end hidtil stulde slutte sig til Folket; da vilde de ogsaa steds i Folket finde en kraftig Støtte. Folket var ikke saa usornstigt, som visse Folk syntes at mene; men desværre var man i Landet temmelig almindeligt af den Art, at Ministrene kun havde holdt det for nødvendigt at bestrebe sig for Folkets Gunst saalange som de favnede Hoffets Gunst, men at de nu troede at kunne undvære hin, da

de havde vundet denne. Folket var taknemmeligt for hvad Ministrene havde gjort i Irland, og vilde eibeller negte dem et bifaldende Botum for deres Politik i Almindelighed, naar de vilde anvende det i Irland fulgte System overalt. Det vare Grundene, hvorfor han vilde andrage paa sit Amendement.

Efter Herr Duncombe talte blandt Andre Sir George Sinclair (af Tory-Partiet), som holdt en med megen Humor fyldt, men ved et endnu større Maal af burleske Ytringer vanziret Tale, ved hvis Slutning han erklærede Regjeringen i det Hele for en survet (shabby) Regjering. Derover geraadede Hr. Hobhouse, en Boder til Præsidenten i det indiske Bureau, i megen Hestighed, og forsøgte Regjeringens Fremgangsmaade med megen Barme, men blev hyppigt afbrudt af Raabet til Afstemning! — Med større Opmærksomhed blev den Radicale Herr Leader hørt, fjendt ogsaa han, ligesom hans radicale Forgængere viste, at han kun vilde stemme for Ministrene i Anseelse af deres Politik i Irland, og at han altsaa ikke stemmede for Regjeringen men kun for Lord Normanby.

Advocat Jackson af Tory-Partiet, som fulgte efter ham, blev ligeledes ofte afbrudt af Raabet: Til Afstemning; derpaa talte Herr Schiel og Lord Stanley, den Sidste dog først efterat „Taleren“ allerede efter Mange forlangende havde givet Befaling til, at Tilberedte stulde hjerne sig, for at det kunde komme til Afstemning. Da det imidlertid fra andre Sider høit blev forlangt, at Lord Stanley stulde tale, tog denne Ordet. Han holdt sig fornemmeligt til de fornemmelige Indvendinger mod den ministerielle Resolution, som han bekæmpede af den allerede flere Gange omtalte Grund, at den gjorde Indgreb i Overhusets Rettigheder. Derpaa søgte han ved Forelæsningen af flere Breve fra Privatpersoner i Irland at bevise, at man der hverken kunde kalde Liv eller Eiendoms fri. Resultatet af Discussionen var, som allerede meldt, Antagelsen af den ministerielle Resolution med en Majoritet af 22 Stemmer.

Lady Hastings. Det er neppe at formode, at Deres Majestæt stulde blive forundret over at modtage dette Brev. Et Moderhjertes Oval under saadanne Omstændigheder som mine, kan kun fattes af en Moder; men ingen kan tvivle om, at Loyalitet mod Deres Majestæt og Retfærdighed mod mit uskyldige Barn kræve af mig, at jeg usferligen tilskriver Deres Majestæt angaaende de stændige Bagaabstøtelse og stamlose falske Beskyldninger mod min Datters Rygte, som Ophavsmandene have været at udbræde endog i Souverainens Pallads. Jeg har haft den Værd at hende Deres Majestæt i Deres Barndom; jeg er med inderlig Taknemmelighed Deres fortærfærlige Moder hengiven; og jeg har i Afstand, Fraværelse, Sygdom og under mange Sorger steds følt en dyb Interesse for Deres Regjeringss sande Hæder og Værd. Min Mand tjente sit Fædeland med Værd og opoffrende Ivær, og var noie fjendt af Deres kongelige Slægt; og min egen Familie har i en lang Række af Aar udmærket sig som troe Tilhængere af deres Konger. Min Bedstefader mistede Livet i sin Førstes Tjeneste. Det er derfor umuligt at antage, at jeg stulde være i Stand til at vise Mangel paa Erbødighed eller Loyalitet mod Deres Majestæt. Men jeg er vis paa, at den moraliske Følelse endnu ikke er saa død, at den ikke endog for en tankeløs Verdens Blit ikke stulde holdes i nogen Agtelse, og at den vil retfærdiggjøre det Skridt jeg gjør, ved directe at henvende mig til Deres Majestæt med Bøn om ved en eller anden Handling at tilkjendegive Deres Fortrydelse over den Bagaabstøtelse, hvorved en eller flere Personer have været i Deres Majestæts Nærverelse at frærte min Datter. Det er min Pligt erbedigt at gjøre D. M. opmærksom paa, at det ikke er mere vigtigt for min Datter, end stemmende med D. Maj. Værd og Retfærdighed, at De ikke lader den skyldige Ophavsmand til hine stammelige leguagtige Beskyldninger forblive uopdraget. Af en ærværdig Souverain især vente Fruentimmer af enhver Rang i Britannien med Tryghed Beskyttelse og — trods Forskjel i Rang — Sympathie. For en saadan Følelse, der grunder sig paa Agtelse, bør jeg ikke antage D. M. ligegyldig — jeg kan endog ikke troe det, end at D. M., ligesom De tiltager i Alder, mere og mere vil føle Værdien af, at Deres opbejdede Stilling bliver tillagt den Værd, at enhver anseer den af D. M. givne Dyrkning (saadant Dyrkning kan gived) for en ligesaa nødvendig moralisk Handling for Publicums Skyld, som den er af Bigtighed for det fornærmede Individ. — Dette er ikke en Sag, som kan eller vil blive neddyset, og det er af høieste Bigtighed, at man usfortøvel kalder den Skyldige til Regnskab. — Jeg er o. s. v. Melbourne til Lady Hastings.

Jeg har efter Deres Raades Begjering overleveret H. M. Majestæt Deres Brev.

Den Overbærelse H. M. ønsker at have med en Moders ved en saadan Velighed naturlige Følelser, har bragt til at formindke den Korundring, som Tonen og Indholdet af D. Raades Brev ikke kunde andet end opvække.

H. M. befaler mig at tilkjendegive D. Raade hendes dybe Belymning over de uheldige Omstændigheder, som nylig have fundet Sted. H. M. itede med at gribe den første Leilighed til at bevise Lady Flora Hastings sin Overbeviisning om, at den Mening, man havde yttret, var feilagtig; og H. M. ønsker endnu meget at

gjøre Alt hvad der staaer i hendes Magt for at mildne Lady Floras og hendes Families Kælelser, som smerteligen maa være blevne angrebne ved de Begivenheder, som have fundet Sted. o. s. v.

Lady Hastings til Lord Melbourne.

Da jeg seer, at der ingen Strid blive gjort for at give Dpreisioning (saavidt Dpreisioning kan gives) for den Krænkelse, min Datter for tre Uger siden har lidt i selve H. M. Pallads, kan D. H. ikke forundres over at modtage dette Brev fra mig. Man har sagt mig, at De, som Souverainens ansvarlige Raadgiver, anseer det for deres constitutionelle Ret, at udvæne og afskedige Hds. Majestæts Hofetat. Jeg henvender mig derfor til Dem, hvem det paaligger at straffe enhver Uorden blandt denne. Den i hien skændige Sammenfrærgelse (thi andet Navn kan det ikke faae) brugte Fremgangsmaade var irettesættende, og dog vedbliver Sir James Clark at være Hds. Majestæts Læge. Jeg fordrer af Dem, Mylord, som en simpel Retfærdighed, at Sir James Clark faae sin Afsted; o. s. v.

Lord M. til Lady H.

Den Begjering, Deres Raades Brev indeholder til mig, er af den Vistfæstethed at endog den Agtelse, jeg holder D. Raades Rjen, Rang, Familie og Charakter ikke berettiger mig til noget Svar, undtagen for at underrette Deres Raade om, at jeg har modtaget det; o. s. v.

Lady H. til Lord M.

Enhvert Udtryk af H. Majest. Befjering over de nylig skedfunde Begivenheder, er trostende for mig. Hvis Dronningen ønsker nogen nærmere Forklaring af et eller andet Sted i mit Brev, hvilket jeg af et tvivlsomt Udtryk i Deres Brev næsten maa troe, er jeg fuldkomment rede til at give den.

Hvis H. Maj. havde været tilfulde underrettet om alle Omstændigheder ved Sagen, kunde „Tonen og Indholdet“ af mit Brev ikke have valet hendes Forundring. Skjendt jeg er en Dvinder, er den Trostfæstethed, jeg har frettet H. Maj., mig lige saa hellig som nogen Munds; o. s. v.

Lord M. til Lady H.

Jeg hverken har haat eller har nogen Befaling til at tilkjendegive D. M., at H. Maj. ønskede nogen nærmere Forklaring af Deres Brev eller noget Sted i samme; o. s. v.

Correspondencen mellem Marquisen af Hastings og Lord Melbourne er bleven Gjenstand for nogle Artikler i Tory-Bladene — hedder det i Courier — som i deres Tone langt overstige de vidstrakte Grænser, man hidtil i Discussioner angaaende Premierministerens Dpforrel og Character har overholdt. Vi erindre ikke nogen Leilighed, ved hvilken man har lagt et saadant Raserie for Dagen; og det vilde ikke været let i noget Blads Spalter at finde en saa yderlig lav, ondskabsfuld og foragtelig Bagtalelses-Maad, fremsat i et saa gemeent Sprog, som ved denne Leilighed.

Enhver upartisk Person, som har gennemlæst de omvæntionerede Breve, kan ikke uden den yderste Forbauselse og Afsty lase følgende i et Dagblad:

„I hvad Lys staaer nu Lord M. for sit Fodeland? Som Dpghavsmand til en koldblodig og hjertesløs Fornærmelse mod en agtvaerdig Dame, som færdrede den Dpreisioning for hendes Datters saarede Kælelser, som en ærefjær Mand i den heie Stilling, H. H. indtager og nedværdiger, frivilligt vilde have tilbudt.“

„Vi have altid talt om Souverainen med vlightfuld Erbedighed og Hengivenhed; men hendes Raadgiverer have intet Krav paa vor Agtelse. Lad hendes første Raadgiver, Lord Melbourne, staae til Ansvar for de Breve, han har sat sit Navn under. Den uforstammede Papstone (impertinent coxcombry) i disse Breve kan man ikke ret fatte, uden ved at lase Marquisens fortræffelige Skrivelse til Dronningen. Det var fuldkomment rigtigt at besjæftigjere Ministerens fornærmende Svar for alle engelske Mænd og Dvinder. Hvis Lord Melbournes Charakter trængte til nogen videre Belysning, kan denne Brevervling give den.“

„Lord Melbourne maa være Landet ansvarlig for en Fremgangsmaade, som, foruden at den er grusom, aabenbar gaaer ud paa politiske Diemed.“

Disse tre Tirader ere fra tre forskjellige Journaler. Deres Genstemmighed er vidunderlig. Vi gjentage at den ogsaa er foragtelig og skammelig. Intet kan mere lase Had og Korbittelse paa Hovedstadens Presse, end saaledes at foregaae alle de usle og slaviske Bagvadsfæ, der vanære Videnskabeligheden og Engelskmandens Charakter i alle Dele og Kroge af Landet, med et Exempel paa Klaffer og Logn. De Artikler, hvoraf ovenstaaende Brudstykker ere tagne, ere lange, men karakteriseres fuldkomment ved de givne Prover. Lord Melbourne beskjyldes for, at han har budt Lady Hastings „fornærmelig Spot“, „haanet en dybt krænket Moders Kælelser“, „behandlet hendes Klage med umandig eller rettere brutal Ligegyldighed.“ Men i Retfærd og Værens Navn, hvorledes, naar og hver har han gjort alt det? —

Norge.

Christiania, den 20de April. Communicationen med de ankomne Korfier, som ligge ved Jiskanten ved Jibjernet, er nu afbrudt, da man i denne Uge flere Gange har hørt i Jfen, ved Afhængningen af Barer derfra, og nu desuden et svært Sneefald fra igaar, som vedholder idag, spærrer Veien derud, da Kuling af N. har kastet Sneen i 2 Aken høie Kaner. Denne Mængde Sne vil

forhaabentlig snart optoe, og da tage Jfen og den ældre Sne med sig.

— Siden vor sidste Beretning om Kornpriserne, er der komne til Jibjernet adskillige Ladninger med Korn og Kvedevare fra Danmark og Holsten og forlanges nu paa 2 Maaneders Credit fra Postet, for 2-radet Vg 3 Spd., god dansk Rug 3½ Spd., hele Gryn 5½ Spd., halve Gryn 5½ til 5¾ Spd. pr. Td.

— Damesforeningens Bestræbelser til Afhjælpelse af Trangen i flere af Rigets Egne, kronedes med et over al Forventning heldigt Udfald, idet de indkomne Gaver af Haandarbejder m. m. ved den over Samme i disse Dage afholdte Auction udbragtes til omtrent 3700 Spd. hvortil kommer den ikke ubetydelige Sum, som indkom for Billetter til den i Forveien skedfunde Udstilling. Det hele vil, med Omkostningernes Fradrag omtrent udgjøre en Sum af 4000 Spd. Det var en sand Glæde at see, hvorledes man ved Auctionen søgtes om at byde næsten enhver Ting op til langt over dens Værdi, især naar Giverindernes Navne stode paategnede.

Den ædle og høifagtede Dame, der med saa megen Dpffærelse af Tid og Penge ledede Damesforeningens Virksomhed, og især ved Understøttelse af en meget anset og til alt Godt stedse beredt Embedsmand, arrangerede det hele paa en saa hensigtsmæssig Maade, hyldest fornemmelig megen Tak for denne Sags hurtige Tilendbringelse og heldige Udfald, hvorved saamange Trængendes Nød vil bliose lindret, og det ikke alene for Dæblikket, men ogsaa i Fremtiden, da vi antage, at de som skulle beferge Distributionen af disse og øvrige Gaver, der fra Christiania tilslammen oplebe til ikke langt fra 10,000 Spd., vilde saavidt muligt sørge for at de bliose til varigt Gaen. Vi ere ogsaa, som allerede af Andre yttret, af den Mening, at de indkomne Summer ikke udelukkede bør anvendes som rene Gaver, men dels til Anskaffelse af Sædskern eller rentefrie Laan, og dels til nyttig Virksomheds Fremfaldelse. Som saadan vilde vi her kun paapege en Beskjæftigelse, der — saavidt viodes — ikke har været i Gang siden Krigens Tid: da var den meget almindelig i mange Egne og redede Mange fra Hungersnød: men som nu kunde stasse fattige Folk Fortjeneste, nemlig Indsamling af islaandst Mod, der vover rundt om i Landet paa de fleste Kjæde, og afgiver en særdeles værende og sund Kede, saavel for Mennesker som for Kreaturer.

Frankrig.

Ministerrædis. „Hoffet vinder Seier, og Kammeret har aftakket.“ Med disse Ord, hedder det i „J. d. Deb.“, forkynder en Oppositions-Journal Pæslys Udnævnelser til Præsident i Kammeret. Hvo er da denne Hr. Pæsly, hvis Valg afgjer Hoffets Seier? Hr. Pæsly, siger en anden Oppositions-Journal, „er den Mand, som grovest har angrebet Kongens personlige Regjering.“

Vi maae for det første bemærke, at Kongen aldrig personligen har regjeret, og at dette Udtryk: Kongens personlige Regjering er en af de tusind og een Bagvadsfæ, der ere opfundne af Polemiken. Disse Bagvadsfæler ere nutildags ikke længer gjeldende. Vilde man maaefte, inden man lægger dem paa Hylben, for sidste Gang benytte sig af dem og dermed formueme Herr Pæsly? Hevnen vilde uden tvivl være pignant. Herr Pæsly har i denne ministerielle Krisis erkjendt Kronens Loyalitet, han har seet de stadlige Kæjler af de Fordomme som Oppositionspresfen har udbredt; han har overbevist sig om at Kongemagten havde indrommet Alt, „baade med Hensyn til Ting og Mennesker.“ saaledes som Marfalk Scult høitideligen har erklæret i Pairenes Kammer, og fordi Hr. Pæsly har haat denne Overbevissning, har han modtaget Candidaturen til Præsidentstolen. Hans Candidatur er et Equivalent til Marfalkens Erklæring; den stadfæfter denne Erklæring, og det ved en Handling. Thi det er en afsjærende Handling at haue modtaget Candidaturen til Præsidentstolen. Dette Kronen af en loyal og bestemt Mand givne Vidnesbyrd har høftigen opværet Oppositionen; og derfor fremstiller man Herr Pæsly, som den Mand, der grovest har angrebet Kongens personlige Regjering. Naar man siger det, staaer man to Kiuer med eet Smæk; man bagvadsfæ Herr Pæsly og man bagvadsfæ Kronen.

Herr Pæsly har, det er sandt, levende forsvaret Kammerets Rettighed, og han har kun vist sig meget lidet Hofmand, dersom der overbevædet under en repræsentativ Regjering findes Hofmand, eller om det ikke er rigtigere at sige, at Kronen nu har Forsvarere og Partigængere, men ikke længer Hofmand. Men hvad Slutning kan man i det hele taget drage af Hr. Pæslys undertiden ultraparlamentariske Meninger og af hans Valg til Præsident? Den simpelfe Slutning er, at det i dette Dæblik vissefelig ikke er det parlamentariske Prærogativ, som har svævet i Fare, at det, som har svævet i Fare under den ministerielle Krisis og de skedfunde Conferencer og Underhandlinger, er det kongelige Prærogativ. Det er den Slutning, man kan drage af Herr Pæslys Dpferfel. Oppositionen vil bestere antage, at Herr Pæsly i fjorten Dage har stiftet Principer og Meninger, og at han er bleven en Hofmand.

Dg med saadaanne Declamationer haaber man at bebrage den offentlige funde Forstand. Hvilken Forstilling gjere Oppositionsbladene sig om vort Land? Man skulde faae det til at troe, at den Mand man i Gaar

vilde have, idag er uværdig til Agtelse? Fordi Herr Pæsly ikke har aflydt Oppositionens Befalinger, fordi han ikke har fulgt en Ordre, hvis skjulte Hensigt han kjender, skulde Hr. Pæsly berøves sit Rygtie som ærlig Mand og loyal Deputeret? Man fortolker hans modige Uafhængighed ved en seig, seroil Beregning; igaar var han en Patriot, idag er han en Hofmand. 3 Sandhed, vi beundre den Aplomb, med hvilken alle disse Fornærmelser blive fremsatte, ligesom om man var ganske vis paa Publikums Lettroenhed. Man kalder sig det parlamentariske Parti, og striger paa, at han er deserteret fra det. Det er en ny Betjening at tage Ordene i. Vi troe, at det parlamentariske Parti er det, som vilde hævde den repræsentative Regjerings Integritet og bevare Ligevægten mellem Magterne i Staten. Det var uden Tvivl det, Hr. Guizot og Hr. Pæsly forstode derved under Coalitionen, Oppositionen er ikke af denne Mening, og dens Definition er simpelfere. Det parlamentariske Parti, siger den, det er mig! Hvo som helst jeg gjør, hvilke Udskælfelser jeg end tillader mig, er jeg det parlamentariske Parti. Med denne høitruvænde Tone behandler Oppositionen Personer og Sager; og den forundrer sig over at være overvunden!

Vi ventede Oppositionspresfens Voldsomhed, naar Hr. Ddilou Barrot blev fjæret fra Præsidentstolen, det var i Sandhed en herlig Sag at faae Hr. Barrot udnævnt; ved at udvæne Hr. Barrot gjorde Kammeret i 1839 Afbigt for den Politik, som Regjeringen havde fulgt i otte Aar. Vi begribe at høire og venstre Centrum have seet sig meer end een Gang for, ferend de gjorde en saadan Tilstaaelse, og have standset paa Randen af Groften. Vi haabe endog, at der blandt dem, som ikke have standset, ere Nogle, som vilde komme tilbage.

(Fortættelse)

Hannover.

Frankfurt a. M., den 17de April. Man forsiffer her i Kredse, der pleie at være vel underrettede, at den Angivelse i de offentlige Blade, ifølge hvilken to store tydske Forbundsregjeringer paa directe Bei have taget sig af det hannoverske Forsatningsanliggende, ingenlunde blot er greben ud af Luften. Kan man troe denne Forsiffkring, torde der i dette saa meget omvæntede Anliggende see en Vending, ved hvilken, uden Slaar i den tydske Kyrliche Souverainitet, de hannoverske Undersaatters paa velerhørde Retstitler grundede Fordringer kunde spidsefjæres.

Turkiet.

Constantinopel, den 27de Martz. 3 Tingenes herværende Stilling i Almindelighed er kun seet siden Forandring. Dog vil Sultanen ikke give sin Krigslyst frit Luft fer han har faaet noie Dplysning om Armeen, hvilken man paa den ene Side fremstiller ham som demoraliseret og af saare ringe Antal, paa den anden Side stiller saaledes, som om den kunde vinde an med den bedst øvede Hær og var Ibrahimis langst overlegen. For at komme paa det Rene heri, har han forlangt en oprigtig Dom herom af flere Medlemmer af sit Conseil, hvilket imidlertid just har fort til at lede ham aldeles vild, saa at han paa Capudan Paschas Raad (der som bekendt opmuntrer til Krig og som det synes staaer i Forstaaelse med Hasis Pascha) har besluttet at kalde Hasis Pascha til Constantinopel for af høm selv at erfare, i hvilken Forsatning den under ham staaende Armeef befunder sig og om han nærer det Haab med Held at kunne angribe den ægyptiske Armeef. En Tatar er derfor afgaaet til Serastieren, der med det første maa indtræffe i Constantinopel. Indtil Hasis Paschas Mening er hørt bliver altfaa Alt ved det Gamle. Man seer, at der egentlig er lidet Grund til med Bestemthed at sige, at Sultanen har seiet eller vil seie sig efter de fremmede Repræsentanters Dæfter som Mange nutroo og forsiffre. Der er ikke seet andet end en Dpsettelse, der rigtignok kan blive benyttet til at bearbejde Sultanens Sind og stemme det fredeligere. Lord Ponsonby og Admiral Rousfin tilspæde deres Regjering til, at deres Nationers Eskadre i det middellandske Hav maa blive betydeligt forstærket og Skibene forsynede med Landtropper fer efter Omstændighederne at kunne gjere en Diverfion imod et af de krigførende Partier. Man veed allerede her, at Mehemed Ali er kommen tilbage til Cairo og at han har givet Befaling til at overskibe friske Tropper til Syrien.

— Fra Wien krides af 13de April. Den sidste tyrtiske Post skal have medbragt tilfredsstillende Efterretninger. Det lader til, at Divanet i den sidste Tid i større Grad end man turde smigre sig med har seiet sig efter det Raad, de kristelige Stormagters Repræsentanter eenstemmigen give, saa at man ikke mere behøver at frygte fer et hastigt Brud med Vicelongen af Egypten. Hvorlænge imidlertid denne fredelige Stemning vil kunne beholde Overhaand hos Sultan Mahmud, hvis krigerte Sind er høitendt fra andre Læder, kan paa ingen Maade forud bestemmes. Men i Mehemed Alis fremrykkende Alder er enhver Dpsettelse af Hændelighedernes Udbrud en aabenbar Binding.

Egypten.

Cairo, den 20de Martz. Den engelske Generalconsul, Oberst Campbell, har betydet Pascham i

temmelig dictatorisk Tone, at han skal trække sine Tropper tilbage fra Yemen og fremfor Alt frigive Havnene i denne Deel af Arabien, da de ikke høre til hans Paschalik. Ifte lidet forundret over saadanne Anmodninger har Mehemed Ali svaret: „Jeg har med mit Sværd erobret Egypten, Arabien, Sennaar og Syrien og vil med mit Sværd forsvare disse Lande, saalænge jeg blot eier nogen Kraft.“ Consulen vilde spare herpaa, men Paschaen forlod sit Bærelse uden at høre paa Svaret. Gouvenementet beskæftiger sig nu med at forsætte en Memoire, i hvilket der skal gjøres Rede for, hvad Egypten var, førend Mehemed Alis Regjering, hvad han har gjort for at indføre Orden i den almindelige Forvirring og hvilke Fordele han har indbragt for Europaerne. Denne Memoire skal sandsynligvis være et Manifest, hvori hans fremtidige Handlemaade skal blive begrundet. Vi troe, at Bruddet paa statu quo hænger sammen hermed. — Adens Indtagelse bekræftes. Efter en kort Hægtning paa to Timer satte Engländerne sig i Besiddelse af Staden. Indvaanerne forlode den, kun nogle Jødefamilier bleve tilbage. Nu er man beskæftiget med at anlægge et Fort. — Fra Indien indtræffer her den vigtige Efterretning at General Allard er død i Lahore; han havde ifinde for stedse at vende tilbage til Frankrig.

Nr. 12½ modtog vi med Dampskibet Malmø den hampborgske Post fra i Torsdags. Den tyrkiske Armee staaer paa den yderste Grændse af Syrien med 50,000 Mand, men man paastaar, at Ibrahim Pascha staaer med en slagferdig Armee paa 70,000 Mand. Fra Wien hedder det, at der afgaar Tropper til Dalmatien. Jovrigt indeholde Aviserne ingen Nyheder.

Det Kongelige Theater.

Paa Mandag Aften: Aladdin eller den forunderlige Lampe, dramatisk Coentyr i 5 Afdelinger, af Dr. Etatsraad, Professor, Ridder Dehlenschläger; Siget indrettet til Musik af Kuhlau; Dandsen af Dr. Balletmester Bournonville. Forestillingen er forbi omtrent Kl. 10½.

Prædikanterne paa sjerde Søndag efter Paaske.

- Troprædiken.**
 Frue Kirke, Dr. Marchmann.
 Holmens, Candidat Schou, Kl. 7.
Høimesse.
 Slotkirken, Dr. Slotpræs. Paulli, Kl. 10.
 Frue Kirke, Dr. Marchmann.
 Holmens, Dr. Riis.
 Sællandske, Dr. Professor Wolf.
 Trinitatis, Dr. Vilgaard.
 Petri, Dr. Dr. Johannsen, Kl. 10.
 Frelserens, Dr. Provst Dr. Schack.
 Frederiks, Candidat Gofsch, Kl. 10.
 Garnisons, Dr. Slahs.
 Citadellens, Dr. Petersen, Kl. 9½.
 Reformert, Lydf. Dr. Pastor Hamburger, Kl. 9½.
 — Frankf. Dr. Pastor Raffard, Kl. 11.
 Bartou, Dr. Budde Lund.
 Almind. Hosp., en Candidat, Kl. 8½.
 Abel Cat. Stift., en Candidat, Kl. 10.
 Dombuuskap., en Student, Kl. 12.
 Frederiksberg By, Dr. Holst, Kl. 9.
 Dr. Stiftesprovst Tryde indfatter Dr. Professor Wolf til Sognepræs for Sællandske Menighed.
 Dr. Gad holder Confirmation i Trinitatis Kirke.

Kjøbenhavn's Torvepriser,

den 27de April 1839.

Hvede, pr. Eder. 7 Rbd. 4 ½ 8 ½ a 9 Rbd. 4 ½ 8 ½	4	4	8	5	3	8
Rug, pr. Eder. 4 ½ 8 ½ a 5 ½ 10 ½	4	1	8	4	3	8
Brog, 2-radet, pr. Eder. 3 ½ 8 ½ a 3 ½ 12 ½	3	4	8	3	5	12
Dito, 6-radet, pr. Eder. 3 ½ 8 ½ a 3 ½ 12 ½	3	1	8	3	3	4
Havre, pr. Eder. 5 ½ 12 ½ a 6 ½ 15 ½	5	2	8	6	3	8
Erter, pr. Eder. 2 ½ 8 ½ a 2 ½ 12 ½	2	1	4	2	2	8
Flæsk, roget, pr. Eder. 2 ½ 8 ½ a 2 ½ 12 ½	2	1	4	2	2	8
Dito, grønsaltet, pr. Eder. 1 ½ 4 ½ a 1 ½ 8 ½	1	5	4	2	2	8
Smør, pr. Eder. 1 ½ 4 ½ a 1 ½ 8 ½	1	7	8	1	9	8
Ug, Snefen, pr. Eder. 1 ½ 4 ½ a 1 ½ 8 ½	1	4	8	1	6	8
Sjæ, pr. Eder. 1 ½ 4 ½ a 1 ½ 8 ½	1	4	8	1	6	8
Sjællands Smør, pr. Eder. 1 ½ 4 ½ a 1 ½ 8 ½	1	8	13	4	8	8

(Alt i Eder og Tøen)

Kjøbenhavn's Savnepriser,

den 27de April 1839.

Hvede, Sjællandsk, 9 Rbd. 4 ½ 8 ½ a 9 Rbd. 2 ½ 6 ½	9	4	8	9	3	8
Dito, Søllandsk, 9 Rbd. 4 ½ 8 ½ a 9 Rbd. 2 ½ 6 ½	9	4	8	9	3	8
Dito, Fangelandsk, 9 Rbd. 4 ½ 8 ½ a 9 Rbd. 2 ½ 6 ½	9	4	8	9	3	8
Dito, Hølskensk, 9 Rbd. 4 ½ 8 ½ a 9 Rbd. 2 ½ 6 ½	9	4	8	9	3	8
Dito, Østersøsk, 9 Rbd. 4 ½ 8 ½ a 9 Rbd. 2 ½ 6 ½	9	4	8	9	3	8
Rug, Sjællandsk, 5 ½ 12 ½ a 5 ½ 15 ½	5	2	8	5	2	8
Dito, fra Provindferne, 5 ½ 12 ½ a 5 ½ 15 ½	5	2	8	5	2	8
Dito, Hølskensk, 5 ½ 12 ½ a 5 ½ 15 ½	5	2	8	5	2	8
Dito, Østersøsk, 5 ½ 12 ½ a 5 ½ 15 ½	5	2	8	5	2	8
Brog, 2-radet, 4 ½ 10 ½ a 4 ½ 14 ½	4	2	8	4	3	8
Dito, 6-radet, 4 ½ 10 ½ a 4 ½ 14 ½	4	2	8	4	3	8
Havre, 2 ½ 8 ½ a 2 ½ 12 ½	2	5	8	3	2	8
Erter, 2 ½ 8 ½ a 2 ½ 12 ½	4	4	8	5	3	8

(Alt i Eder og Tøen)

Kjøbenhavn's Skibsliste.

Ind- og Udklarering paa Toldboden, den 27. April.
 Fra indenlandske Stæder.
 V. Jensen fra Bogenfæ med Rug; M. Preisker fra Helsingør med Sendingsgods; S. Gram fra Randers med Rug, Havre, Skind, salt Rind og Blaaetæer; S. Thorsø fra Helsingør med Kaffe; T. Hjelm fra Aalborg med Ruurken; S. Grichsen fra Helsingør med Brænde og gammelt Jern; P. Gad fra Vejle med Havre, Erter og Bvg; P. Michelsen fra Aarhus med Stude og Fedevare; A. Thomsen fra Odense med Rug;

E. Hilsing fra Helsingør med Slaaer; N. Perstedt fra Rønne, Kaffe, Tæls, Glast og Vg.
 Til indenlandske Stæder.
 S. Tangaard til Aarhus; J. Noldt til Island; J. Nielsen til Aleskjøbing i Sjælland; J. Schou til Helsingør; S. Jørgensen til Aleskjøbing; P. Døst til Kiel; N. Thomsen, S. Polm og S. Hjerve til Horsens; J. Mortensen og N. Spur til Bordingborg; A. Johansen til Hørslev paa Fiskefæ; J. Hansen til Nordsoen paa Fiskefæ; E. Nielsen til Færoe; M. Michelsen til Svendborg; S. Clausen til Skjole; S. Ravn til Baudholm; S. Thiel til Skagen; A. Gotthard til Præstø.
 Fra udenlandske Stæder.
 P. A. Lund fra Liverpool med Salt, R. Christiansen fra Colberg med Brænde, A. Pettersen fra Helsingør med Stænder og smedde Jernpander, J. Væver fra Skotland og S. E. Voulfen fra Leith med Stenkul, A. S. Roth fra Mandal med salt Eild, J. S. Hjorth fra Wallaga ved Forbisletting til Skotland med Stenkul, M. Jørgensen fra Newcastle med Stenkul, J. Tengvall fra Helsingør med Stænder, J. P. Larsen fra Hø. med dito, M. Nøgl fra Stralsund med Brænde, L. Jønsen fra Helsingør med Væver og Stænder, S. J. Keiseren fra Messina med Dranger og Stenkul, V. L. Schaffing fra Barmouth med Ballast, J. Duncanson fra Altona med Stenkul.

Til udenlandske Stæder.
 S. G. Nieske til Rio, S. Woffat til Mexico, A. P. Døberg til Madrid.
Reisende.
 Dampskibet „Frederik den Sjette“ afgik den 25de April til Kiel, medhavende: Grevinde v. Wolke med 2 Børn, Gouvernante, Kammerpiger og 2 Tjenere; Dr. v. Gerschau med Datter, 2 Domestiquer og Carriage; Overkrigskommisair Nielsen; Capitain ved Kongens Regiment du Plat; Sælieutenant Groe; Lieutenant v. Welle; Actuarinde Petersen med Datter; Dr. Lopp; Kongelig Ruldmagtig Voss; Rindmandene Heddom; Schulz, Jirck og Nielsen; Postconditor Pohl; Tobakfabrikant Raubach; Stud. Theel. Gleis; Garnisonskirurg Lund; Jfr. Hansen og Hørslev; Handelskommis Dibel; Sæddelmagermester Kofendal; Prylør Wöhr; Paandværkerne Kretschmar og Friis.
 Ankomne den 26de April med Dampskibet „Dronning Maria“ fra Skettin: Handlende Rogge, Dr. Dupuis med Carriage og Folge, Demoiselle Leisch, Klædehandler Mannheimer, Baudtmager Bang, Fr. Beck, Haandværkssøvendene Kauser, Gleisfingler og Ole Lopp.

Hamborger Cours,
 den 28de April.
Vexler.

Paris 2 R. 189½ R. S. 188½	43 ½ 5 ½	43 ½ 6 ½
London.....	9 ¾	35. 85.
Petersborg..	149.	
Amsterdam ..	152½	
Frankfurt ..		199.
Berlin		
Kjøbenhavn.....		

Statsspapirer.
 Danst-engliske 8 pCt. 72½ a 72
 (Oblig. paa 100 L) 72½ a 72
 Ved Talletteriets 1304 Trækning i Waadsbeck udkom:
4. 87. 84. 65. 67.

Private Avertissementer.
Døde.
 For dem, som dette Dødsfald maatte interessere, anmeldes: at min kjære Søn, min brave Frederik, er ikke meer. En Forkjølelse paa sin Hjemreise fra Bordeaux i December f. A., der udartede til Strubetøring, gjorde den 22de dennes Ende paa hans Liv i den unge Alder af 25½ Aar. Hans Vandel i de fire Aar i Udlandet var uplettet som hans Færd i Faderhjemmet. Han var saaledes min Manddoms Stolthed og forventede Trøst i Alderdommen. Kjærlige Minder smerte dybt.
 Christianshavn, den 23de April 1839.
 Peter A. Kaarsberg.

Litteraire Anmeldelser.
 Fra Pressen er udkommet 5te Hefte af: **Amerika, især i den nyeste Tid, en historisk statistisk Haandbog, for Studerende og dannede Læsere, ved F. Klee, Priis 52 Sk. Med næste Hefte slutes hele Værket, der koster 16 Mk.**
 Udkommen er: **Standsparelleler, 3die og sidste Deel. 3ubh. 80 p.** J. P. Schuboths Boghandling.

Blandede Avertissementer
Cirque Tourniaire.
 Veddeløb.
 Imorgen, Søndag, om Eftermiddagen Kl. 4½, vil, naar ikke Regnveir skulde indtræffe, blive givet det 2det og sidste Veddeløb paa Christiansborg Slots Ridebane, og hvortil Billetter iforveien erholdes hos Circus-Casferer Chr. Fortschunk, Mikkelbryggergaden Nr. 104, Dr. Westermann, Skindergaden Nr. 8, i Skjæderen, ligeledes Skoubogaden, samt hos Hr. Conditorer Gianelli og Pedrin til de sædvanlige Priser, nemlig: Tribunen a 1 Rbd., Altanerne a 4 Mk. og paa Seiten rundt om Banen samt i Colonaderne a 2 Mk. pro Persona. Efter Veddeløbet gives om Aftenen en Forestilling i Circus.
 Imorgenaften, Søndag, Kl. 7, gives den sidste Forestilling. Productioner i den hotere Ridekunst og til Slutning: Napoleon Bonaparte, Pantomime i 5 Acter. Derefter, for at tilfælle Publicum, afbrændes et brillant Jernværk, med Illu-gorier og Transparencer.
 3det Undertegnede hermed udtale heres forbindtligste Tak for det under deres heroværende Ophold havte Besøg, saavel som for den dem personlig til Deel bleene Velvilje, meddele de hermed: at samtlige Selskabs Medlemmer vilde opbyde Alt, for at gjøre denne sidste Forestilling saa interessant som muligt, for derved i Fremtiden at kunne leve i et hønsomt Publicums Erindring.
 Brodrene Tourniaire.

J. Norgesgaden 163, 2den Sal, sæes alle Sorter Wandt-klæder, propret og moderne, til yderst billige Priser, af en ung og duelig Skædermester.

Kirke-Concert.
 Efter Foranstaltning af Committeeen for Opførelsen af det Thorvaldsenske Museum vil — med velvillig Understøttelse af det kongelige Theaters Solofangere og Sangerinder, Musikforeningens syngende Medlemmer, samt det kongelige Capel, under Anførsel af Hr. Concertmester Fund — blive givet en Concert i Frue-Kirke, Dnsdagen den 8de Mai.
 Den overflødende Indtægt af denne Concert, ved hvilken Kirken vil blive oplyst ved Korsbelysning fra Choret, tilfalder det vor-dende Museum.

Concertens Indhold bliver følgende:
Første Afdeling.
 1. Første Allegro af Mozarts C dur Symphoni.
 2. Sanctus, componeret 16stemmig (for fire forskellige Chor) af Benevoli.
 3. Slutnings-Fuga af ovennævnte Symphoni.
Anden Afdeling.
 Cantate af L. Thaarup, componeret af Weyse.
 Billetter erholdes hos Theatrecasferer Gall, nye Adelgade Nr. 327, i Stuen, hver Dag fra 8—10 Formiddag og fra 2—4 Eftermiddag, til følgende Priser:
 Sidende Pladser: i Stolene paa Gulvet og i Colonnade-Pulpiturerne a 8 Mk.
 dito dito i Stolene i Sidegangen og i Mellem-pulpiturerne a 4 Mk.
 Staaende Pladser: paa Gulvet a 4 Mk.
 Gangene paa Gulvet vilde blive belagte med Tæpper.
 Kirken aabnes, ifølge Hensyn til Korsbelysningen først Kl. 8; og Concerten begynder Kl. 8½ og ender omtrent Kl. 10.
 De arede Spillere i min Clavesletteri-Collection vilde behageligt erindre at fornøye deres Ledder inden Dns-dagen den 1ste Mai, da jeg efter den Tid ikke kan være ansvarlig til samme.
 Collectionscontoret i Store Grønnegade Nr. 268.
 B. Cohen.

Den Keisersenske Fonds Regnskab for 1838 er nu trykt og kan uden Betaling afhentes paa Fondens Con-toir ved Frederiksholms Canal Nr. 238, 1ste Sal.

Sælges.
En Vandeiendom,
 af Harkorn Aker og Eng 26 Eder. 4 Eder. 3 Gdr. 2½ Alb., Efterskold 2 Gdr., beliggende 1½ Mil fra Horsens, 2½ Mil fra Skanderborg og 5 Mile fra Rathus, i en af Jyllands skønneste og frugtbarste Egne, er underhaanden at faae til-fjæbe. Dens Areal udgjør 360 Tønder Land geom. Maal fortrinlige Jorder, hvoaf 40 Eder Land er bevoeret med god Elos. — Bygningerne ere særdeles gode og vel vedligeholdte og afgive en Bopæl for en Familie af Stand. — Architecturholdet er 16 Høje og 120 Faceraturer. — Udsuden hører til Gaarden en Gaardegaard paa 5½ Td. Harkorn, fire Huse med Jord og fem jordløse Huse. — Halvdelen af Kjøbesummen kan blive indbetaalt i Giendommen. — Nærmere Oplysning med-døles af Overkrigskommisair og Procurator Gølst i Horsens.

Extra fin hvid Extract til Punsch af Rom 5 Mk. og af Arrak 4 Mk. Bouill., halve Flasker til 24 a 32 Sk. kan og faaes, Alt paa forseglede Flasker, ligeledes kan sin hvid Arraks-Extract faaes i potte-vins a 5 Mk. Potten, samt gammel Rom 3—4 a 6 Mk. Flasken, sin hvid Api-Arrak 4 Mk. Flasken og vestindisk Salep paa hele og halve Flasker, erholdes paa Hjørnet af Nørregade ved Gammel-torv, hos Urtekrammer **N. Friberg.**
 Paa Contoret i Kopprindseslegaden Nr. 388 fer-nes dagligen Ledsedler til det 92de Lotteries 2den Glaske; ligesom og nye Ledsedler a 7 Rbdle. kunne erholdes.
 B. & G. Vie.

Krudt-Udsalg.
 Detail-Udsalget af Krudt fra W. Clausens Fa-brik paa Dønsø er paa Kulturvet Nr. 135, hvor tillige Bestillinger i Partier modtages.
 G. V. de Fontenay, Urtekrammer.
 Nye romanste Streng.
 Hos Undertegnede er arriveret nye romanste Streng af udmærket Godhed. NB. Til Handlende gives Rabat.
 J. Hjorth, Instrumentmager, Vestergade Nr. 45 i Kjøbenhavn.

Rettslige Avertissementer.
Auctioner.
 Fredagen den 3die Mai d. A. Kl. 10 Formiddag, bliver paa denne Byes Sobrøge ved Auction forsolgt: 2 Hore An-fer, 1 Barpanfer, 2 Kjøttinger a 60 Faene, et Stagsfell, nogle Kobberer, Eldestene og Bleske, m. m., hjerget af den brandede Skonnet „Johannes“ af Kjøbenhavn; hvilket til Epphavendes Efterretning bekyndtgjøres.
 Kjøttende, den 19de April 1839. Thaulow.
Vare-Auction.
 Fredagen den 3die Mai 1839, om Formiddagen Kl. 9, afholdes paa Kjøbenhavn's Tølkammer Auction over Manufacturvarer efter Forordn. af 2den April 1814.
 Trykte Fortegnelse faaes paa Stemplingscontoret Dagen førend Auctionen.
 (Hermed følger et Halvark Tillæg.)
 Kjøbenhavn. Trykt i det Berlingske Bogtrykkeri.